

Phẩm 17: TRỜI HÓA LẠC ĐƯỢC THỌ KÝ

Bấy giờ Thiên vương Hóa lạc làm đầu cùng quyến thuộc bảy ức chúng trời Hóa lạc thấy A-tu-la cho đến trời Đâu-suất-đà cúng dường Phật được thọ ký, họ đều mừng vui hớn hở, đều vừa lòng được an trụ thật tế, ở trong chân như không có nghi hoặc. Họ đồng đứng dậy để hở vai áo bên phải, gối phải chাম đất, đầu mặt lạy chân Phật, chấp tay cung kính khác miệng đồng lời bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Như chúng con hiểu nghĩa của Phật nói thì tất cả các pháp là chân thật tế, là vô biên tế, là vô ngại tế, là vô trụ tế, là vô tận tế, là bất nhị tế, là phi tế, là thật tế.

Bạch Thế Tôn! Nói rằng thật tế là vì chẳng điên đảo, vô biên tế là vì không hạn lượng, vô ngại tế là vì lìa đối trị, vô trụ tế là vì không tự tánh, vô tận tế là vì vô sinh, bất nhị tế là vì một vị, phi tế là vì chẳng phải có.

Bạch Thế Tôn! Thật tế ấy khắp tất cả chỗ, không có một pháp nào mà chẳng phải là thật tế.

Bạch Thế Tôn! Nói là Bồ-đề cũng là thật tế. Những gì là Bồ-đề? Tất cả pháp là Bồ-đề vì lìa tự tánh vậy. Cho đến năm nghiệp vô gián cũng là Bồ-đề. Vì sao? Vì Bồ-đề không tự tánh, năm nghiệp vô gián cũng không tự tánh, nên nghiệp vô gián cũng là Bồ-đề.

Bạch Thế Tôn! Nói Bồ-đề ấy như tánh Vô dư Niết-bàn, cũng như tánh nghiệp vô gián. Vì sao? Tất cả pháp tức là tánh Vô dư Niết-bàn, cũng là tánh nghiệp vô gián, thế nên Vô dư Niết-bàn giới tức là Bồ-đề.

Bạch Thế Tôn! Nếu có chúng sinh an trụ sinh tử có thể cầu Niết-bàn ở trong thật tế không có người an trụ sinh tử cầu Niết-bàn. Vì sao? Vì thật tế không hai vậy.

Bạch Thế Tôn! Chúng con ở nơi đây hiểu rõ không hoài nghi. Nếu ai ở nơi pháp này không hoài nghi, phải biết người ấy đã ở nơi Phật quá khứ được thọ ký Vô thượng Bồ-đề.

Đức Thế Tôn nghe Thiên vương Hóa lạc và bảy ức chúng trời Hóa lạc nói thọ ký, vì muốn đại chúng vui mừng nên hiện tướng mỉm cười.

Tuệ mạng Mã Thắng Tỳ-kheo nói kệ hỏi Phật:

*Đấng thương thế gian hiện mỉm cười
Mà không nói nhân duyên cười ấy
Thiên Nhân Đạo Sư chẳng không nhân
Hiện tướng mỉm cười phóng tia sáng.
Đã thấy tướng cười của Thế Tôn
Khiến các đại chúng đều hoài nghi
Ngưỡng mong nói duyên có mỉm cười
Dứt trừ tất cả những lưới nghi.
Chúng ấy nếu được Như Lai nói
Nghe rồi đều sinh lòng hy hữu
Làm sạch chân lộ vì chúng hội
Làm nhân duyên hướng đến Bồ-đề.
Nếu có chúng sinh còn hoài nghi
Người này khó được diệu Bồ-đề.
Ngưỡng mong đại trí dứt nghi hoặc*

Tinh cần mau chứng Vô thượng đạo.
Bạch Đức Thế Tôn! Đại chúng này,
Chí cầu Bồ-đề là các ác
Được nghe chư Thiên thọ ký rồi
Quyết định sẽ thành Đại Pháp Vương.
Nguyện Đức Thế Tôn vì xót thương
Dứt trừ tất cả lòng nghi hoặc
Thọ ký Bồ-đề cho chư Thiên
Khiến cho đại chúng đều mừng rỡ.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nói kệ đáp Tuệ mạng Mã Thắng:

Vì thương thế gian nên hiện cười
Mã Thắng nay ông hỏi nơi Phật
Phật đều thọ ký chư Thiên ấy
Các ông đều phải lắng lòng nghe.
Bấy ức chúng trời Hóa lạc đây
Hay tự thọ ký được thành Phật
Trong chúng đã làm sư tử rống
Hay phá ngoại đạo các tà kiến.
Ví như hư không mưa đá khối
Chắc nát mặt đất không còn nghi
Phật tử như vậy là nghi hoặc
Tự biết chắc sẽ thành Phật đạo.
Cũng như trời lặn đêm tối đến
Phải biết trăng mọc chắc chẳng lâu
Phật tử như vậy đủ công hạnh
Biết chắc sẽ đủ mười trí lực.
Lại như mặt trời lúc đứng bóng
Nhìn các sắc tượng đều sáng tỏ
Phật tử như vậy đủ công hạnh
Tự biết chắc được Nhất thiết trí.
Dụ như mặt trời đến lúc lặn
Mọi người đều biết mặt trời ẩn
Phật tử như vậy đều tự biết
Quyết định sẽ được trí tối thắng.
Ví như các dòng đều chảy xuống
Người trí biết sẽ về biển cả
Phật tử như vậy đủ tuệ sáng
Biết chắc sẽ được thượng Bồ-đề.
Như người ném đá lên hư không
Quyết chắc rớt xuống chẳng nghi ngờ
Phật tử như vậy đều tự biết
Chẳng lâu sẽ được Thế Gian Giải.
Người trí pháp nhĩ có thấy biết
Vì hiểu rõ pháp chẳng nghi ngờ
Biết mình có phần Phật công đức

Quyết định gần nơi trí tự nhiên.
Giả sử na-do-tha ma chúng
Hiện Phật bảo: Người chẳng thành Phật
Chẳng ngăn trở được tâm ý họ
Vì đã tự hiểu pháp chân như.
Quyết định ở nơi Phật công đức
Đều tự nói mình được thọ ký
Nơi sự thọ ký này của họ
Như Lai đều tùy hỷ tất cả.
Chúng trời ấy tu hạnh Bồ-tát
Tự mình biết rõ chẳng do người
Chúng ấy tự nói thành Thiện Thệ
Như Lai ở đây đều tùy hỷ.
Thế nên Mã Thắng nếu có người
Muốn được Bồ-đề vô thượng ấy
Ở nơi pháp này phải siêng cầu
Quyết được tối thắng chỗ an ổn.
Tự thành Chánh giác ngộ lý sâu
Tùy nghĩa như thật đều biết rõ
Thân cận cúng dường Thiện tri thức
Họ chứng Bồ-đề chẳng là khó.
Nếu ai ngàn kiếp tu khổ hạnh
Da thịt gân xương không luyến tiếc
Nếu người hiểu rõ nghĩa lý này
Phước đây lớn rộng hơn phước trên.
Quá khứ bao nhiêu các Đức Phật
Vị lai tất cả đáng thương đời
Và cùng hiện tại các Thế Tôn
Đều y pháp này thành Phật đạo.
Chư Thiên Hóa lạc cúng Phật rồi
Thấy đều tự biết đệ nhất nghĩa
Đã cùng quá khứ chư Như Lai
Ngộ nghĩa lý này sẽ thành Phật.
Chư Phật chỗ có thắng Tam-muội
Và cùng hiện tại định đang trụ
Trời ấy được vào cảnh giới Phật
Vì họ đời trước lâu tu tập.
Bảy ức Hóa lạc chúng trời ấy
Ở nơi Tam-muội không còn nghi
Đã khéo học Phật pháp thanh tịnh
Nay nơi Phật đạo hiện tu hành
Vì thế nơi lý sinh tin hiểu.
Nên chánh cần cầu rời mé khổ
Phải thường thân cận bậc đa văn
Quyết được Vô thượng đại Bồ-đề.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nghe Phật tuyên nói diệu pháp rồi
Chư Thiên Hóa lạc và chúng hội
Thấy đều vui mừng trừ lưới nghi
Chảy thẳng đến nơi đại Niết-bàn.*

M